

Rep.Nr.

2012/1155

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 APRIL 2012

1STE KAMER

Wet van 19 maart 1991, art.11
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

1. W

Eerste appellant, verschijnend in
persoon en bijgestaan door Mr A.
VERMOORTELE, advocaat te Herne.

2. ALGEMEEN BELGISCH VAKVERBOND, met
zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL,
Hoogstraat 42.

Tweede appellante, vertegenwoordigd
door Mr A. VERMOORTELE, advocaat te
Herne.

Tegen:

GENERAL LOGISTICS SYSTEMS BELGIUM N.V.
(afgekort GLS), met maatschappelijke
zetel gevestigd te 1070 BRUSSEL,
Industrielaan 14.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
O. WOUTERS, advocaat te Brussel.

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 13 maart 2012;
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 23 maart 2012;
- het voor eensluidend verklaard afschrift van de beschikking van Mevrouw de Eerste Voorzitter van 27 maart 2012;
- de conclusies voor de geïntimeerde partij ontvangen ter griffie van dit Hof op 3 april 2012;
- de conclusies voor de appellante partijen ontvangen ter griffie van dit Hof op 11 april 2012;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 20 april 2012 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer W. werkt sinds 1-11-2003 in dienst van GLS als verantwoordelijke voor de Cash and Delivery met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, ondertekend op 23-10-2003.

GLS is gespecialiseerd in het vervoer van pakketten zowel in België als in het buitenland.

De heer W. is verantwoordelijk voor de kassa waar de chauffeurs afrekenen.

Bij de sociale verkiezingen van 2008 werd de heer W. voorgedragen door het ABVV en verkozen tot effectief personeelsafgevaardigde in het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk.

In april 2010 werd op de werkplaats tijdens de werkuren van de heer W een kopie aangetroffen van zijn verblijfsvergunning met zijn foto doch overplakt met de persoonlijke gegevens van een ander persoon.

Tijdens een onderhoud met betrekking tot dit gebeuren in aanwezigheid van mevrouw L Depot Manager en de heer V, District Operations Manager, gaf de heer W toe dat hij het document had vervalst.

Dit werd bevestigd in een verwittigingsbrief van 26-4-2010 waarin GLS meedeelde dat zulks bij herhaling zou worden overgemaakt aan de gerechtelijke diensten. Die brief werd door de heer W ondertekend.

De GSM-factuur voor de bedrijfs-GSM waarnaar chauffeurs konden bellen of waarmee ze konden worden gebeld voor dringende leveringen was abnormaal hoog. Zij bedroeg voor de periode 6-11-2011 tot 6-12-2011 384,75 euro exclusief BTW, wat veel hoger was dan andere maanden.

Er was gebeld naar twee nummers in Niger gedurende 303 minuten. De vennootschap besloot dit nader te onderzoeken.

Op een vergadering van 4-1-2012 werd aan alle aanwezige bedienden van het depot, waaronder de heer W gevraagd wie die gesprekken had gevoerd of daarover inlichtingen kon verschaffen. Er werden geen inlichtingen verstrekt.

Op 5-1-2012 hebben de heer V en de Security Manager, Didier E een aantal video-beelden van de werkplaats bekeken en vergeleken met de tijdstippen waarop gebeld was. Daaruit bleek dat de heer W zijn werkpost telkens had verlaten op het tijdstip van de oproepen zodat werd vermoed dat hij zich naar het kantoor had begeven waar die GSM lag.

Nadat de heer V HR Manager daarvan op de hoogte was gebracht, werd de heer W diezelfde dag om 16u opgeroepen voor een confrontatie doch hij ontkende dat hij die telefoongesprekken naar Niger had gevoerd.

De heer B belde in aanwezigheid van de heer W naar één van de twee nummers uit Niger waarbij door een dame in het Frans werd opgenomen en ingehaakt.

De heer W reageerde met de woorden "c'est une femme" (het is een vrouw).

GLS deelde hem mee dat er op basis van deze gegevens sterke vermoedens waren dat hij had gebeld naar de persoon in Niger en dit trachtte te verzwijgen.

Er werd een nieuwe vergadering belegd op 6-1-2012 om 10 u in het kantoor te Anderlecht in aanwezigheid van de heer M , vakbondsafgevaardigde.
De heer W bleef ontkennen.

Na een onderbreking tijdens dewelke de heer W zich onderhield met de vakbondsafgevaardigde, de heer Ma , verklaarde deze dat de heer W had toegegeven dat hij het was die naar Niger had gebeld met de bedrijfs-GSM omdat hij een relatie had met een vrouw in Niger. De heer W zelf nam daarover geen contact op met de vennootschap.

Met een aangetekende brief van 9-1-2012 heeft de vennootschap de heer W en het ABVV die hem had voorgedragen, overeenkomstig art 4§1 van de wet van 19 maart 1991, in kennis gesteld van haar voornemen de heer W te ontslaan om dringende reden.

De dringende reden werd als volgt geformuleerd:

" Geachte heer,

Gelet op uw hoedanigheid van kandidaat personeelsafgevaardigde bij de laatste sociale verkiezingen van 2008 en verkozen lid van het CPBW, delen wij u, in het kader van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen, alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden, ons voornemen mee u te ontslaan om dringende reden.

De zware tekortkomingen die u heeft begaan, die elk vertrouwen schenden en die iedere toekomstige samenwerking definitief onmogelijk maken, kunnen als volgt worden samengevat:

1.
Zoals u weet ligt er in het depot Cargovil op de administratie een GSM toestel waarop chauffeurs kunnen inbellen indien zij geconfronteerd worden met dringende Express-zendingen. Op dezelfde

manier wordt deze GSM ook gebruikt door onze administratieve bedienden om chauffeurs op te roepen indien nog een dringende Express-zending moet geleverd worden.

Na de normale kantooruren wordt deze GSM opgeladen en blijft hij liggen op het kantoor van de administratieve bedienden.

Uit de gegevens van de laatste factuur van het depot te Vilvoorde waar u werkzaam bent, blijkt dat er gedurende de periode 6/11/2011 - 6/12/2011 voor meer dan 300 minuten gebeld is naar twee nummers in Niger: 22798545454 en 22799560871. Aan de hand van de factuur blijkt eveneens dat de oproepen steeds gebeurd zijn buiten de normale werkuren van onze administratieve bedienden.

Het gebruikelijk bedrag van de factuur van deze GSM bedraagt ongeveer 20 euro per maand. Het goedkeuringsproces verloopt steeds via de hiërarchische weg van de plaatselijke depot manager (in casu Martine L.) naar de District Operations Manager North (in casu Geert V.) om uiteindelijk terecht te komen bij de District Manager (Bernard P.) die ze na goedkeuring doorgeeft aan de boekhouding voor betaling.

Voor de bewuste factuur (384,75 EUR + btw) werd deze goedkeuringsprocedure opnieuw gevolgd zodat mevrouw L. deze factuur heeft doorgestuurd naar de heer V. , doch met de uitdrukkelijke vraag deze na te zien gelet op het groot verschil ten overstaan van normale maanden. Gezien de vele afwezigheden op het einde van het jaar heeft dit proces de nodige tijd in beslag genomen. De heer V. had de factuur ondertussen doorgestuurd naar de heer P. en een onderzoek gestart met de bedoeling uit te vinden wat hier precies was gebeurd.

2.

Op woensdag 4 januari 2012 heeft de heer V. alle aanwezige bedienden van het depot Cargovil, inclusief uzelf, bij elkaar geroepen met de vraag hem duidelijkheid te verschaffen omtrent het onredelijk hoog verbruik zoals vermeld op de laatste GSM factuur. De heer V. heeft alle bedienden toen uitdrukkelijk en zeer duidelijk gevraagd of iemand hiervan weet had, of iemand effectief die gesprekken naar Niger had gevoerd of op zijn minst indicaties kon geven om te komen tot een

verklaring. Alle aanwezige bedienden waren zeer formeel en bevestigden dat zij hiermee niets te maken hadden, inclusief uzelf.

De heer V sloot de vergadering af met de uitdrukkelijke vraag dat de persoon die zich hieraan had schuldig gemaakt zich onmiddellijk zou bekend maken.

3.

Op donderdag 5 januari 2012 werd het onderzoek verdergezet om uit te vissen wie de GSM op onrechtmatige en heimelijke wijze had gebruikt en wie deze feiten bewust verzweeg.

De heer V heeft hiertoe samen met de heer Didier E (Security Manager van GLS) de beschikbare videobeelden bekeken en vergeleken met de tijdstippen waarop werd gebeld en die duidelijk op de factuur zijn vermeld. In de loop van de voormiddag heeft de heer B willekeurig een paar data uitgepikt, de beelden bekeken en vergeleken met de 'beltijdstippen'. Tot hun grote verbazing bleek hieruit dat u op de bewuste tijdstippen uw werkpost heeft verlaten om u naar het naburig kantoor te begeven waar de GSM aan het opladen was. Op basis hiervan kwamen zij tot de conclusie dat u gelogen had omtrent de gevoerde gesprekken.

Op basis van deze informatie en provisoir besluit hebben de heer V en de heer E hun informatie en vermoedens meegedeeld aan de heer Bernard V, HR Manager van GLS. Op basis van de toen beschikbare informatie en de ernst hiervan werd dan ook onmiddellijk beslist om u in de namiddag om 16u op te roepen zodat u hiermee kon geconfronteerd worden.

De heer V stelde echter vast dat u reeds kort na de middag op kantoor te Anderlecht was en dit blijkbaar voor de wekelijkse syndicale vergadering (elke donderdag om 13 uur). Na afloop van de vergadering van de syndicale afvaardiging, had u uiteraard de mogelijkheid en de gelegenheid om bij de heer V langs te gaan met betrekking tot de vastgestelde feiten en de uitdrukkelijke oproep aan de persoon die misbruik had gemaakt van de GSM, om zich kenbaar te maken. Tot onze grote verbazing heeft u deze kans echter niet gegrepen en nagelaten dit te doen. U heeft dus eenvoudigweg de gebouwen te

Anderlecht verlaten om opnieuw naar Cargovil in Vilvoorde te rijden alsof er niets aan de hand was.

4.
Op donderdag 5 januari 2012 werd vervolgens om 16 uur het geplande onderhoud georganiseerd waarbij de volgende personen aanwezig waren: de heer V, de heer B, de heer V en uzelf.

We hebben u toen uiteengezet waarover de vergadering concreet ging, en met verwijzing naar de meeting van woensdag 4 januari 2012 waarop u net als uw collega's formeel beweerde van niets te weten. U bevestigde vervolgens nogmaals dat u niet de persoon was die met de bedrijfsGSM naar Niger had gebeld.

Hierna werd u ingelicht dat we die dag verder onderzoek hadden uitgevoerd aan de hand van camerabeelden. Op basis van die beelden bleek dat de tijdstippen van de oproepen overeenkwamen met de tijdstippen waarop u uw bureau verliet. Dit gesprek, waarbij u de beelden te zien heeft gekregen, heeft ongeveer een uur geduurd. We hebben u ruim de gelegenheid gegeven de situatie te analyseren op basis van alle gegevens in ons bezit (terwijl u uiteraard de enige was die reeds geruime tijd op de hoogte was van alle feiten).

Tijdens de volledige meeting heeft u echter opnieuw staalhard ontkend iets met de feiten te maken hebben. U bevestigde zelfs formeel dat u niemand in Niger kent zodat u onmogelijk kan hebben gebeld met een persoon in Niger.

In uw aanwezigheid heeft de heer B één van de twee telefoonnummers gebeld. De heer B kreeg hierbij een Frans sprekende dame aan de lijn die echter snel heeft ingehaakt zodat we op die basis geen bijkomende informatie konden bekomen.

Na afloop van het gesprek werden we aldus geconfronteerd met de camerabeelden die volledig in uw richting wezen, doch tegelijk met uw staalharde ontkenning dat u ook maar iets hiermee te maken had. Gelet hierop werd afgesproken om dit verder te onderzoeken. We hebben toen een vergadering belegd op vrijdag 6 januari 2012 om 10u in de kantoren te Anderlecht.

5.
We hebben hiervoor tevens uw vakbondssecretaris, de heer V, gecontacteerd zodat hij hierbij kon aanwezig zijn. De heer V kon zich op vrijdag 6

januari 2012 echter niet vrijmaken. Hij stelde voor om zich te laten vervangen door de heer Joeri M , vakbondsafgevaardigde.

Op vrijdag 6 januari 2012 vond de meeting dan ook plaats waarbij volgende personen aanwezig waren: de heer B1 , de heer V , de heer M en uzelf. De heer V heeft de volledige situatie uit de doeken gedaan zodat de heer M ook volledig op de hoogte zou zijn. Nadat de heer M de volledige uitleg en beelden had te horen en zien gekregen, heeft hij een onderbreking gevraagd van de vergadering om overleg te kunnen plegen met uzelf gelet op het feit dat u reeds voor de derde dag op rij opnieuw bleef ontkennen iets te maken te hebben met de vastgestelde feiten.

Na deze korte onderbreking heeft de heer M een onderhoud gevraagd met de heer V . Tijdens dit onderhoud bevestigde hij dat de heer W aan hem uiteindelijk toch bekend had dat hij het was die naar Niger had gebeld met de bedrijfsGSM. Als reden waarom u tot op dat ogenblik systematisch ontkend en gelogen had, werd ons meegedeeld dat dit te maken had met het feit dat u een relatie had met de betrokken vrouw in Niger. U heeft haar blijkbaar in november en december voortdurend gecontacteerd, maar aangezien u dit niet wou of kon doen met uw eigen GSM, heeft u dus beslist om haar dan maar te bellen met de bedrijfsGSM op kosten van uw werkgever en tijdens uw arbeidsuren.

Door dit gesprek werden onze concrete vermoedens van donderdag 6 januari 2012 aldus volledig bevestigd en bleek onverkort dat u niet alleen misbruik had gemaakt van ons vertrouwen, maar dat u ons ook gedurende verschillende malen en tijdens verschillende vergaderingen staalhaard heeft voorgelogen. Ook heeft u misbruik gemaakt van uw arbeidstijd, door op heel geregelde basis privégesprekken te voeren.

6.

U bekleedt nochtans een functie waar absoluut vertrouwen noodzakelijk is nu u verantwoordelijk bent voor de Cash on Delivery, met andere woorden de kassa waar de chauffeurs komen afrekenen, evenals gelet op het feit dat u aanwezig bent in onze bedrijfsgebouwen buiten de kantooruren en dus zonder direct toezicht.

7.

Ook op 26 april 2010 nog werd u reeds schriftelijk in gebreke gesteld omtrent ongeoorloofde privé praktijken

tijdens de kantooruren, waarbij u getuigde van oneerlijkheid. U werd toen reeds verwittigd om uw prestaties op correcte manier uit te oefenen.

8.

Het bewust misbruik maken van de bedrijfsGSM op heimelijke wijze en dit voor privé-doeleinden en bovendien tijdens de arbeidsuren, het bewust verzwijgen hiervan, en bovendien ook het blijven ontkennen hiervan in strijd met de nodige feitelijke vaststellingen, evenals de leugenachtige verklaringen die u hierover heeft afgelegd, zijn onaanvaardbaar en schenden op onherroepelijke wijze het tussen ons noodzakelijke vertrouwen.

In de gegeven omstandigheden kunnen wij dan ook geen enkel vertrouwen meer in u stellen om de arbeidsovereenkomst verder te zetten.

Wij stellen vandaag uw vakbondsorganisatie op de hoogte van ons voornemen u om dringende reden te ontslaan.

Bovendien richten wij vandaag een verzoekschrift tot de arbeidsrechtbank zoals voorzien in de procedure van de wet van 19 maart 1991 houdende een bijzondere ontslagregeling.

Hoogachtend

Voor General Logistics Systems Belgium nv."

De vennootschap legde in overeenstemming met het voorschrift van art 4 §2 van de wet van 19-3-1991 op 9-1-2012 een verzoekschrift neer bij de arbeidsrechtbank te Brussel met een kopie van de aangetekende brieven die zij aan de heer V en zijn vakvereniging had gericht.

De procedure verliep verder in overeenstemming met de bepalingen van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991.

Met een beschikking van 19-1-2012, stelde de Voorzitter van de arbeidsrechtbank vast dat de ingeroepen redenen vreemd waren aan de hoedanigheid van personeelsafgevaardigde en aan de vakbondsactiviteiten en stond de schorsing van de arbeidsovereenkomst toe.

Met dagvaarding zoals in kortgeding betekend op 23-1-2012 aan de heer W en aan het ABVV, maakte de vennootschap de vordering aanhangig voor de arbeidsrechtbank en verzocht zij de aan de heer W verweten feiten als dringende reden te erkennen.

Met vonnis van 13-3-2012 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering gegrond en geoordeeld dat de heer W kon worden ontslagen om dringende reden zonder opzeggingstermijn noch -vergoeding.

De arbeidsrechtbank was van oordeel dat de heer W zich bewust was van de zwaarwichtigheid van zijn fouten en wees het door hem gevoerde verweer, dat er voor de fout geen moreel element aanwezig was daar hij niet meer beschikte over een normaal redeneervermogen, van de hand.

Zij achtte het ontslag niet disproportioneel aan de bewezen fout van leugens die het vertrouwen zodanig schenden dat elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk werd.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De heer W en het ABVV zijn het niet eens met de uitspraak van de arbeidsrechtbank. Zij verzoeken het hof deze te hervormen en te zeggen voor recht dat er geen zwaarwichtige redenen zijn die het ontslag om dringende reden rechtvaardigen en dat geen toestemming kan worden verleend de heer W wegens dringende reden te ontslaan.

In ondergeschikte orde

Indien het hof zou menen dat onvoldoende bewezen zou zijn dat de heer W spijt zou hebben betuigd en zijn excuses zou hebben aangeboden,

Een getuigenverhoor te bevelen om dat feit te bewijzen.

De vennootschap vordert dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond zou worden verklaard en het bestreden vonnis zou worden bevestigd en aldus,

- de oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en het verzoek van de heer W om in ondergeschikte orde een getuigenbewijs te bevelen af te wijzen,

- bij toepassing van de wet van 19-3-1991, de dringende aard van de redenen tot verbreking zoals uiteengezet in de aangetekende brieven van 9-1-2012 aan de heer W en aan het ABVV, zodanig te erkennen dat een einde kan worden gesteld aan de arbeidsovereenkomst van de heer W zonder opzeggingstermijn noch -vergoeding;

de heer W en het ABVV te veroordelen tot de dagvaardingskosten en de rechtsplegingsvergoeding (eerste aanleg en hoger beroep)

I. ONTVANKELIJKHEID

Het bestreden vonnis werd bij gerechtsbrief van 24-1-2012 ter kennis van partijen gebracht.

Het verzoekschrift in hoger beroep werd binnen de termijn voorzien bij art 11 van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19 maart 1991 neergelegd ter griffie. Het is regelmatig naar vorm en aan de overige ontvankelijkheidsvereisten is eveneens voldaan.

Het hoger beroep is derhalve ontvankelijk.

II. TEN GRONDE

De heer W verwijt de arbeidsrechtbank bij haar beoordeling :

- geen rekening te hebben gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak,
  - ° met de irrationele impulsen te wijten aan zijn verliefdheid,
  - ° met de dermate sterke angst die hij had dat zijn overspelige relatie zou uitkomen, waardoor hij de feiten gedurende 48 uur niet durfde toe te geven zodat de feiten niet als een hem toerekenbare fout kunnen worden weerhouden.
- rekening te hebben gehouden met voorafgaande feiten zonder verband met laatst verweten feiten, die overigens door de werkgever werden aanvaard en te lang geleden zijn om nog in aanmerking te worden genomen.
- geen rekening te hebben gehouden met de vereiste van proportionaliteit tussen de feiten en de sanctie en met de omstandigheid dat hij zijn excuses heeft aangeboden.

- dat zij ten slotte zijn argument niet heeft beantwoord dat alvorens de zwaarste sanctie toe te passen eerst andere sancties als voorzien in het arbeidsreglement dienden te worden toegepast.

Beslissing van het hof

De bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991 geeft geen omschrijving van de dringende reden. Het is derhalve de wettelijke definitie van art 35 van de wet van 3-7-1978 (WAO) die in aanmerking moet worden genomen.

Daarin wordt de dringende reden omschreven als de ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

Wel wordt in de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991, bepaald dat ontslag om dergelijke reden pas kan worden gegeven vanaf het ogenblik dat de feiten als een dringende reden door de arbeidsrechtbank worden erkend.

De feiten waarvan de vennootschap kennis heeft gekregen binnen de drie werkdagen die het ontslag voorafgingen, betreffen enerzijds het feit dat de heer W. binnen een tijdsbestek van één maand herhaaldelijk heeft getelefoneerd naar nummers in Niger, voor een totaal bedrag van 341,91 euro (exclusief BTW) met de bedrijfs-GSM, bedoeld om te communiceren met de chauffeurs en anderzijds dat hij op herhaalde vraag van de werkgever wie die gesprekken had gevoerd, halsstarrig bleef staande houden dat hij daar niets mee te maken had. Hij bleef zelfs ontkennen nadat op basis van videobeelden van de werkplaats was gebleken dat hij telkens zijn werkplaats had verlaten op de tijdstippen van de bewuste communicaties.

Over die feiten en de toerekening ervan aan de heer W. had de vennootschap pas met zekerheid kennis op 6-1-2012, toen uiteindelijk is gebleken dat de heer W. de telefoongesprekken had gevoerd en daarover bovendien was blijven liegen.

De vennootschap benadrukt terecht dat de arbeidsverhouding op wederzijds vertrouwen moet kunnen steunen en dat dit vertrouwen wordt ondermijnd door oneerlijkheid en leugens.

Wat de telefonische communicaties betreft, blijkt dat de heer W. alles bij elkaar gedurende één maand 303 minuten gebeld heeft naar twee nummers in Niger, volgens zijn eigen toelichtingen naar een vrouw waarmee hij een overspelige relatie onderhield.

Het betrof geen eenmalige communicatie maar frequent herhaalde communicaties.

Niet alleen hadden die plaats gedurende de arbeidstijd waarvoor de heer W. loon ontving, doch bovendien hebben zij de vennootschap 341,91euro (exclusief BTW) gekost.

Dat de heer W. wegens blinde verliefdheid zogenaamd als ontoerekeningsvatbaar zou moeten worden beschouwd kan niet worden aangenomen.

Er is duidelijk geen sprake van een impulsieve opwelling gelet op de frequentie van de communicaties over een tijdsperiode van één maand.

De heer W. stelt zelf dat hoewel hij destijds als arbeider in dienst is getreden, hij over een diploma van hoger onderwijs beschikt. Men kan bijgevolg ook verwachten dat hij rationeel overwogen beslissingen kan nemen.

Dat de heer W. over het gebruik van de bedrijfs-GSM goed heeft nagedacht blijkt uit zijn verdere uitleg dat hij voor de communicaties met zijn vriendin in Niger niet de hem door de vakbond ter beschikking gestelde GSM kon gebruiken (met kredietwaarde van 37 euro per maand) aangezien zijn echtgenote via de afrekeningen ervan zou kunnen ontdekken dat hij een overspelige relatie onderhield. Het gebruik van de bedrijfs-GSM gebeurde dus weloverwogen.

De heer W. had even goed een afzonderlijke GSM kunnen aanschaffen voor zijn communicaties.

Hij had uit eigen initiatief aan zijn werkgever kunnen opbiechten dat hij privégesprekken met de bedrijfs-GSM had gevoerd en kunnen aanbieden die terug te betalen.

Gelet op het verbod in het arbeidsreglement om bedrijfsgoederen te misbruiken, zou dit nog altijd een tekortkoming hebben uitgemaakt doch alleszins van minder ernstige aard.

De heer W: koos er echter voor de kosten ervan op zijn werkgever af te wentelen.

De heer Wa. had zelfs nog op het eerste verzoek van de werkgever de feiten kunnen opbiechten met een aanbod tot betaling van de kosten, doch ook dat is niet gebeurd.

Tot driemaal toe bleef de heer W: halsstarrig ontkennen dat hij zelf de telefoongesprekken had gevoerd, waarmee hij ook zijn collega's in een lastig parket kon brengen daar zij allemaal verdacht zouden worden.

Het is best mogelijk dat de heer Wa. ontkende uit angst dat zijn daden aan het licht zouden komen, doch dit is niet van aard hem te ontheffen van de verantwoordelijkheid voor de houding die hij heeft aangenomen.

Het is uiteindelijk t.a.v. de vakbondafgevaardigde dat de heer W: de feiten heeft toegegeven, doch niet tijdens het onderhoud met de werkgever zelf.

De vennootschap stelt terecht dat de houding van de heer W. blijkt geeft van misbruik van vertrouwen en van arbeidstijd.

Het hof is van oordeel dat de feiten zoals die zich hebben voorgedaan en niet voor betwisting vatbaar zijn, trouwens ook niet worden betwist, enkel vergoelijkt, een ernstige tekortkoming uitmaken die van aard is dat zij het vertrouwen dat de werkgever in de heer W. moet kunnen stellen volkomen ondermijnt en bijgevolg de samenwerking definitief onmogelijk maakt.

De heer W. had binnen het bedrijf een verantwoordelijke functie daar hij o.m. instond voor de kassa waar de chauffeurs afrekenen. Gelet op die verantwoordelijke positie is het des te belangrijker dat de werkgever vertrouwen in hem moest kunnen stellen.

Het hof deelt het standpunt van de heer W. niet dat eerst de andere sancties die in het arbeidsreglement worden voorzien moesten worden toegepast.

Indien verschillende sancties worden voorzien moeten zij worden aangepast aan de ernst van de tekortkoming.

In voorliggend geval is er sprake van een ernstige tekortkoming die beantwoordt aan de omschrijving van een dringende reden. De sanctie van een onmiddellijk ontslag is daaraan aangepast.

De heer W kreeg bovendien reeds een waarschuwing i.v.m. eerdere feiten van april 2010. In de onderneming werden toen vervalste verblijfsdocumenten aangetroffen waarvan de heer W toegaf dat hij er een vriend mee wilde van dienst zijn. De heer W kreeg hiervoor een verwittiging en werd erop gewezen dat dergelijke feiten niet konden geduld worden

Die feiten verschillen weliswaar van de meest recente tekortkoming en gebeurden een paar jaren terug, doch zij waren eveneens van aard een smet te werpen op het vertrouwen dat de vennootschap in de heer W moest kunnen stellen.

Het hof besluit dat er bijgevolg reden toe is de vennootschap toe te staan de arbeidsovereenkomst met de heer W om dringende reden te beëindigen.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt appellante partijen hoofdelijk tot de kosten van het hoger beroep die tot op heden als volgt werden begroot :

- voor appellante partijen 1.320 Euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,
- voor geïntimeerde partij 1.320 Euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,

Aldus gewezen door de 1ste kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

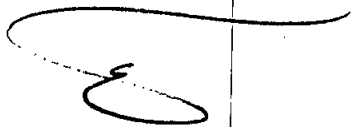
Mevr. G. BALIS: Kamervoorzitter,

G. EGGERMONT: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

J. VERCAMST : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-bediende,

En bijgestaan door :

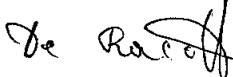
D. DE RAEDT: Griffier,

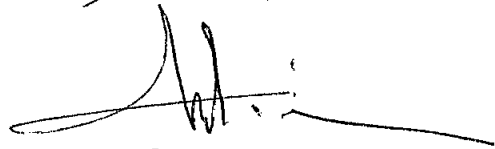
G. EGGERMONT

J. VERCAMST

D. DE RAEDT

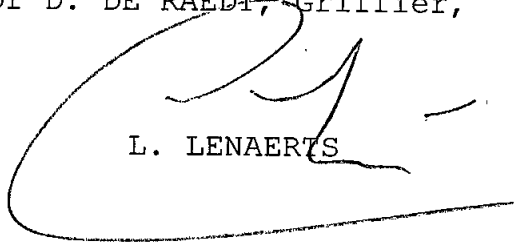
G. BALIS

Bij beschikking overeenkomstig artikel 782bis, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, van 27 april 2012 van de eerste voorzitter werd raadsheer L. Lenaerts aangewezen om dit arrest uit te spreken op de openbare terechtzitting van 27 april 2012 van de eerste kamer ter vervanging van kamervoorzitter G. Balis, die wettig verhinderd is om het arrest uit te spreken.

En uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 1ste kamer van het Arbeidshof te Brussel op 27 april 2012 door de heer L. LENAERTS, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

L. LENAERTS